

Nekrolog

Kis Lunn er død

MINDEORD AF MARTIN SCHULTZ

Keramiker Kis Lunn, Keramikgården, Ramten Skov, døde kort tid efter sidste års Utamadunilejr, 77 år gammel.

Hun døde som følge af de kvæstelser, hun pådrog sig ved en færdselsulykke tidligere på sommeren.

Kis Lunn stammede fra Sjælland, men brød i 1963 op fra Virum for sammen med sin familie at bosætte sig på gården Bøgely i Ramten Skov. Her omdannede familien det landbrug, som de havde overtaget efter Anker og Nora Sørensen, til et pulserende kunstnerisk og virksomt miljø med udspring i en produktion af brugskeramik. Det var en tid, hvor mange nye tanker blev tænkt, og de fandt grobund på Keramikgården, hvor mange unge mennesker kom forbi på værkstedet for at uddanne sig eller hjælpe til.

På Keramikgården blev uddannet flere keramikere, som siden slog sig ned i lokalområdet.

I 1971 mistede Kis Lunn sin mand Ove efter svær sygdom, men hun viste sin store personlige styrke ved at fortsætte produktionen af keramik. Keramikgården blev et kendt og yndet mål for keramik-interesserede, og gårdens enestående naturskønhed gjorde den til et oplagt mødested og udflugtsmål for mange forskellige mennesker og grupperinger.

Hun glædede sig ofte over, at Keramikgården blev brugt som samlingssted for store projekter. Først Djurslandskollektivernes sommerlejr og siden Utamadunilejren nød godt af Kis' gæstfrihed.

Selv om hun ikke deltog aktivt i lejrlivet, så fulgte hun med og holdt af efter arbejdstid at få sin aftenbajer i Utamadunilejrens bar.

Kis Lunn fortsatte produktionen af keramik helt frem til sidst i 90'erne, om end hendes interesse med årene skiftede fra egentlig serieproduktion til mere unikapræget keramik med store krukker, vaser, vandkunst og relieffer som karakteristiske værker.

Da kræfterne ikke længere rakte til det keramiske håndværk, gik hun ufortrødent i gang med at male. Begge hendes forældre var kunstmalere, og Kis Lunn havde i sine sidste år maleriet som sin foretrukne beskæftigelse.

Kis Lunn var et farverigt og festligt menneske, som holdt af at samle mennesker omkring sig, og som på Keramikgården havde den perfekte ramme om et liv med kunst, arbejde og socialt samvær. Men samtidig var hun et karakterstærkt og viljefast menneske, som vidste hvad hun ville, og som levede sit liv intenst og engageret.

Hun elskede at være i naturen, og fandt på Keramikgården og siden også i sit sommerhus ved Skovgårde den ro og fordybelse, som var den nødvendige forudsætning for hendes intense kunstneriske og sociale liv.

Kis Lunn efterlader sig sønnerne Per og Mik, som begge bor i lokalområdet, og børnebørn.

Hanne Olsen og Stefan Detreköy, som sammen med Henrik Norsker og Kis Lunn ejede Keramikgården, har overtaget Kis Lunn's andel af gården.